

Bilag til bet. o. lovf. om forlængelse af l. om priser m. v.

- Forsåvidt priskontrolrådet bibeholdes, begrænses det til 15 medlemmer, og den branche, der berøres af indgreb, skal være berettiget til med 3 repræsentanter fra den pågældende branches hovedorganisation at være tilstede ved behandlingen af sagen i priskontrolrådet og kunne udtale sig.
- g) Straffebestemmelserne ændres, så at de svarer bedre til de nuværende forhold.
- h) Lovens løbetid fastsættes til 1 eller 2 år.

Ville ovenstående retningslinier for prismyndighedernes virksomhed betyde en forenkling og besparelse?

Delingen af den gældende prislov i to love, hvoraf den ene tager sigte på kontrollen med prisaftaler, monopoler m. v., og den anden giver bemyndigelse til ekstraordinær prisregulering, vil ikke i sig selv betyde en ændring af prismyndighedernes virksomhed.

Derimod vil det kunne medføre en komplicering af arbejdet at henlægge bemyndigelserne til to forskellige organer, således som det ville tilfældet, såfremt priskontrolrådet afskaffes, forsåvidt den ekstraordinære prisregulering angår, og — i overensstemmelse med 1937-loven — bibeholdes ved kontrollen med prisaftaler m. v.

Med hensyn til gennemførelsen af en lov på linie med prisaftaleloven af 1937 skal man gøre opmærksom på, at der i de prislove, der siden er gennemført, er sket en række ændringer i og udvidelser af de paragraffer fra prisaftaleloven, der er optaget i de senere prislove.

Forsåvidt angår de skitserede retningslinier for en ekstraordinær prislov, skal man fremhæve, at det under punkterne a)—e) anførte vil betyde en så stærk indskrænkning i prismyndighedernes adgang til at foretage indgreb og til at indhente oplysninger, at sagerne vil trække i langdrag, og at det i det hele må befrygtes, at en effektiv priskontrol ikke vil kunne opretholdes.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at afskaffe prisankenævnet, således at berettigelsen af indgreb og pris- og avancefastsættelser herefter skulle prøves ved domstolene, er rådet af den opfattelse, at den nuværende ordning med et særligt ankenævn i det store og hele har virket tilfredsstillende. Man gør opmærksom på, at efter 1937-loven havde indbringelse af rådets afgørelser for domstolene opsættende virkning, medens dette efter den nugældende lov ikke er tilfældet ved indbringelse for prisankenævnet. Efter priskontrolrådets opfattelse er det af afgørende betydning for effektiviteten af rådets virksomhed, at anke ikke har opsættende virkning.

Endvidere vil indbringelse for domstolene i stedet for indbringelse for prisankenævnet formentlig i en række tilfælde medføre den ulempe, at den endelige afgørelse ofte først kan foreligge, når spørgsmålet ikke længere har praktisk betydning.

Bibeholdes priskontrolrådet, og skal der — som forelået — ved behandlingen i rådet af sager vedrørende en bestemt branche deltage tre repræsentanter for den pågældende branches hovedorganisation, vil det formentlig betyde, at der ved rådets møder vil blive ført en egentlig procedure i lighed med den, der finder sted for ankenævnet, hvilket i alle tilfælde vil medføre, at sagernes behandling i rådet bliver væsentlig mere tidkrævende.

Spørgsmål 2. De årlige udgifter ved priskontrolrådets virksomhed, både de direkte udgifter som honorarer m. v., men også de indirekte udgifter ved prisdirektoratets tilrettelæggelse af sagerne for priskontrolrådet m. v.?

De samlede honorarer m. v. til priskontrolrådets medlemmer udgør følgende beløb:

Statsregnskab for finansåret 1950—51	Finanslov 1951—52	Prisdirektoratets forslag til til- lægsbevilling 1951—52	Ialt 1951—52
1000 kr.	1000 kr.	1000 kr.	1000 kr.
98	96	10	106

De indirekte udgifter ved prisdirektoratets tilrettelæggelse af sagerne for priskontrolrådet kan ikke opgøres særskilt, idet man ved forelæggelsen af sager for rådet selvsagt anvender materiale, der tidligere er fremskaffet i forbindelse med direktoratets øvrige arbejde uden specielt sigte på forelæggelse for rådet. Man kan derfor kun anføre den samlede udgift for prisdirektoratet. Efter det foreliggende statsregnskab for finans-